

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Oleg Sternioală

Judecători:

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de reprezentantul Turk Eximbank, avocatul Oleg Efrim,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Mectehcomplet” privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu răspundere limitată „Unucarpet”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, prin care a fost respinsă ca neântemeiată cererea de repunere în termen și validare a creanței Turk Eximbank,

c o n s t a ț ă:

La 14 februarie 2017 SRL „Mectehcomplet” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă, solicitând intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Unucarpet” din motivul incapacității acestuia de a-și onora obligațiile pecuniare față de creditori.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Mectehcomplet” privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Unucarpet”, în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat Elvira Coltun.

La data de 04 mai 2017 creditorul SA „Covoare Ungheni” a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Mectehcomplet” privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Unucarpet”, prin care a solicitat admiterea cererii și intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Unucarpet”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017 au fost admise cererile introductive, fiind declarată SRL „Unucarpet” în stare de insolabilitate și intentată procedura insolabilității, în calitate de administrator al insolabilității al SRL „Unucarpet” a fost desemnat administratorul autorizat Elvira Coltun. Ședința de validare a creanțelor creditorilor debitorului SRL „Unucarpet” a fost fixată pentru data de 04 iulie 2017.

În cadrul derulării procesului de insolabilitate, la data de 29 iulie 2017 Turk Eximbank a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând repunere în termen a cererii de validare a creanțelor, formată în urma neexecutării de către debitor a obligațiilor pecuniare, ce reies din contractul de cesiune a unui drept nr.31755 din 25 decembrie 2015, potrivit căruia Gurteks Pazarlama AS a cedat creanța în valoarea de 853 789,74 USD, existentă față de SRL „Moldabela”, denumirea actuală SRL

„Unucarpet”, și contractul de cesiune a unui drept nr.00464 din 07 ianuarie 2016 potrivit căruia Atlantik Pazarlama Ve Dis Tic AS a cedat creanța în mărime de 521 359,43 USD față de SRL „Moldabela”, denumirea actuală SRL „Unucarpet”.

În motivarea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței a invocat faptul că, administratorul insolvenței Elvira Coltun n-a respectat întocmai procedura de notificare a creditorului, de aceea consideră că există temei de repunere în termen.

A susținut că despre faptul intentării procesului de insolvență față de SRL „Unucarpet” a aflat la 30 iunie 2017 în cadrul examinării cauzei civile la cererea înaintată de Turk Eximbank împotriva SRL „Unucarpet” privind încasarea datoriei. Cererea de repunere în termen a cererii de validare a fost depusă la 29 iulie 2017 adică în decurs de 29 zile din momentul aflării despre intentarea procesului de insolvență, fiind respectat termenul prevăzut la art.116 alin.(4) Cod de procedură civilă.

A indicat că, în urma circumstanțelor expuse, dispune de motive justificative de a solicita repunerea în termen de înaintare a creanței.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017 cererea Turk Eximbank de repunere în termen a cererii de validare a creanței a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea soluției date, instanța de insolvență a reținut prevederile art. 140 alin. (2) și art. 145 alin. (2) din Legii insolvenței.

A conchis Curtea de Apel Bălți că cererea de admitere a creanțelor Turk Eximbank din 29 iulie 2017 a fost depusă de potențialul creditor cu omiterea termenului stabilit pentru înaintarea creanțelor, neexistând temei pentru repunerea acestora în termen, deoarece procedura de notificare a creditorilor SRL „Unucarpet” privind intentarea procesului de insolvență s-a făcut în strictă conformitate cu prevederile Legii insolvenței, prin publicarea hotărârii privind intentarea procesului de insolvență din 04 mai 2017 în Monitorul Oficial din 12 mai 2017 și notificarea în scris a creditorilor cunoscuți, înregistrați în evidența contabilă, neexistând nici o încălcare.

La data de 22 decembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, Turk Eximbank prin intermediul reprezentantului, avocatul Oleg Efrim, a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

La data de 19 ianuarie 2018 Turk Eximbank prin intermediul reprezentantului, avocatul Oleg Efrim, a depus recurs motivat, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017 și admiterea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanțelor creditorului Turk Eximbank.

În motivarea recursului a invocat ca temei juridic prevederile art. 35 alin. (4) și art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței.

A susținut că Turk Eximbank nu a fost notificat conform prevederilor legale de către administratorul insolvenței privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Unucarpet”.

A considerat eronată aprecierea instanței de insolvență precum că din momentul publicării hotărârii privind intentarea procesului de insolvență se prezumă faptul că toți creditorii acestuia, inclusiv cei necunoscuți, ce nu se regăsesc

în datele contabile ale debitorului au fost informați privind inițierea procesului de insolvență, or, publicarea hotărârii nu are un caracter absolut și nu prezintă informarea necondiționată a tuturor creditorilor. Publicarea se efectuează pentru informarea unui cerc mai larg de subiecți, unde se includ partenerii de afaceri, instituțiile de stat, consumatorii și creditorii.

La fel, a considerat eronată aprecierea instanței de insolvență potrivit căreia creditorul Turk Eximbank este un creditor necunoscut, deoarece nu figurează în actele de evidență contabilă a debitorului, iar administratorul insolvenței notifică doar creditorii cunoscuți, or, potrivit art. 35 alin. (4) al Legii insolvenței, administratorul insolvenței expediază notificări tuturor creditorilor cunoscuți, dar nu doar celor din actele de evidență contabilă.

A afirmat că atât la data de 04 mai 2017, data intentării procesului de insolvență, cât și la data de 16 februarie 2017, data admiterii spre examinare a cererii introductive, SRL „Unucarpet” cunoștea cu certitudine despre creanța creditorului Turk Eximbank, acumulată ca urmare a Acordurilor de atribuire/transfer a creanțelor nr. 31755 din 25 decembrie 2015 și nr. 00464 din 17 ianuarie 2016 încheiate cu companiile Gurteks Pazarlama AS și respectiv cu Atlantic Pazarlama Ve Dis Tic AS.

A mai indicat că creditorul Turk Eximbank a expediat în adresa debitorului notificări solicitând achitarea datoriei. Totodată, notificări au fost expediate și în perioada când Elvira Coltun a fost numită în funcția de administrator provizoriu al debitorului și a fost recepționată de către aceasta, fapt confirmat prin avizul de recepție anexate la prezenta cerere de recurs. Astfel, sunt expediate eronate notificările administratorului provizoriu din data de 18 mai 2017 către companiile Gurteks Pazarlama AS și respectiv Atlantic Pazarlama Ve Dis Tic AS, în condițiile în care cunoștea la data de 20 februarie 2017 de cesiunea de creanțe efectuată în favoarea creditorului și despre pretențiile creditorului Turk Eximbank față de debitor.

A declarat că la data de 27 februarie 2017 Turk Eximbank a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Unucarpet” cu privire la încasarea datoriei, iar administratorul insolvenței nu poate afirma că nu cunoștea despre creanța Turk Eximbank, deoarece la data de 29 iunie 2017 a depus un demers de amânare a ședinței de judecată din data de 30 iunie 2017 în acea cauză.

A reiterat că potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței, creditorul Turk Eximbank este o companie cu sediul în or. Istanbul, Turcia și este dificil pentru o asemenea entitate juridică să afle informația despre pornirea procedurii de insolvență în urma unei notificări legale din partea administratorului insolvenței. Compania nu este rezidentă și nu are reprezentare în Republica Moldova, astfel nu-i poate fi imputat faptul că a existat publicată în Monitorul Oficial hotărârea de intentare a procesului de insolvență a debitorului SRL „Unucarpet”.

La data de 30 ianuarie 2018, în adresa intimatului administratorului insolvenței SRL „Unucarpet” Elvira Coltun a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de Turk Eximbank cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 356 CPC, care stipulează că cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Potrivit art.8 alin.(3) din Legea insolvenței, nr.149 din 29.06.2012, recursul se examinează în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, într-un complet de 3 judecători, fără participarea părților, în baza dosarului și a materialelor anexate la recurs.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței și restituirea pricinii spre judecarea cererii de validare a creanței, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Conform art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție verificând legalitatea încheierii instanței de insolvență în raport cu circumstanțele cauzei și înscrisurile din dosar, conchide că încheierea din 20 decembrie 2017, care a fost contestată de Turk Eximbank, este neîntemeiată și emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu poate fi menținută.

Din materialele cauzei rezultă că Turk Eximbank își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență, prin care a fost respinsă cererea Turk Eximbank privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor, ca neîntemeiată.

Materialele cauzei atestă că prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017 a fost constatată insolvența debitorului SRL „Unucarpet” și a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Unucarpet”, în funcția de administrator al insolvenței a fost desemnată Elvira Coltun.

De asemenea, prin hotărârea judecătorească, administratorul insolvenței Elvira Coltun a fost împuternicită de a notifica creditorii în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, fiind stabilit termen limită pentru verificarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv până la data de 23 iunie 2017.

Este cert că la data de 29 iulie 2017 Turk Eximbank a depus cerere de validare a creanței, solicitând repunerea în termenul de înaintare a creanței și validarea creanței în sumă de 1 375149,17 dolari SUA, ca creanță chirografară de rangul V (f.d.18-23).

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor SRL „Unucarpet” din 29 iunie 2017, anexat la materialele cauzei, administratorul procesului de insolabilitate nu a inclus creanța Turk Eximbank și nu a admis-o (f.d. 9-11).

Fiind investită cu judecarea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței Turk Eximbank, Curtea de Apel Bălți prin încheierea din 20 decembrie 2017 a ajuns la concluzia netemeinicii cererii și respingerii cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Astfel, în conformitate cu art. 6 alin. (3) și (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege, cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolabilității, sau a lichidatorului, după caz. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 35 alin. (2) și alin. (4) din Legea insolabilității, instanța de insolabilitate expediază, imediat după adoptare, hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate debitorului, organului înregistrării de stat care ține Registrul de stat al persoanelor juridice și Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, Serviciului Fiscal de Stat, băncilor în care debitorul are conturi și, după caz, registrelor în care se înregistrează gajul, organului cadastral teritorial, Comisiei Naționale a Pieței Financiare, registrelor de stat ale transporturilor, ministerului de ramură, altor instituții și autorități relevante în fiecare caz concret și afișează hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate în incinta sa. Odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolabil.

La acest segment, evidențiază instanța de recurs că, se constată cu certitudine că Turk Eximbank a dobândit calitatea de creditor al SRL „Unucarpet” până la intentarea procesului de insolabilitate, astfel că administratorul insolabilității, nu putea să nu cunoască despre existența calității de creditor a Turk Eximbank și urma să notifice, inclusiv și Turk Eximbank.

Deoarece, atât la data de 16 februarie 2017 – data admitterii spre examinare a cererii introductive, cât și la 04 mai 2017 – data intentării procesului de insolabilitate, debitorul SRL „Unucarpet” cunoștea cu certitudine despre creanța Turk Eximbank formată în baza contractului de cesiune a unui drept nr. 31755 din 25 decembrie 2015 și contractului nr. 00464 din 07 ianuarie 2016, semnate între Turk Eximbank în calitate de cesionar și GURTEKS PAZARLAMA AS, ATLANTIC PAZARLAMA VE DIS TIC A.S. în calitate de cedent, prin care ultimii au cedat creanțele sale față de SRL „Moldabela” (denumirea actuală SRL „Unucarpet”).

Or, la materialele cauzei este anexată reclamația creditorului Turk Eximbank nr. E-18 din 03 februarie 2017 expediată în adresa debitorului SRL „Unucarpet” cu solicitarea achitării datoriei și răspunsul debitorului SRL „Unucarpet” nr. 03/03 din 15 februarie 2017, prin care ultimul a solicitat reducerea cu 50 % a datoriei, or,

insolvabilitatea debitorului SRL „Unucarpet” a fost constatată prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, adică ulterior preluării creanței de către Turk Eximbank.

Conform art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

În conformitate cu art. 142 alin. (4) al Legii insolvenței, administratorul insolvenței/lichidatorul v-a proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Dispoziția art. 145 alin. (1) al Legii menționate, stipulează că cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterioare intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, este decăzut din drepturile specificate la acest articol, în ceea ce privește creanțele respective.

Cu referire la prevederile normelor enunțate, instanța de recurs constată că dreptul de a depune cerere de admitere a creanțelor apare doar în cazul când creditorul are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii.

Iar, conform art. 42 alin. (2) din Legea insolvenței, creanța patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută până la momentul intentării procesului de insolvență în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut până la acest moment.

După cum denotă actele cauzei, procedura de insolvență față de SRL „Unucarpet” a fost intentată la data de 04 mai 2017, pe când creanța Turk Eximbank a apărut anterior acestei date și anume la încheierea contractului de cesiune a unui drept nr. 31755 din 25 decembrie 2015 prin care GURTEKS PAZARLAMA AS a cedat Turk Eximbank creanța în valoare de 853789,74 USD, care o avea față de SRL „Moldabela” (demunită actual SRL „Unucarpet”) și contractului de cesiune a unui drept nr. 00464 din 07 ianuarie 2016, prin care ATLANTIK PAZARLAMA VE DIS A.S. a cedat creanța în valoare de 521359, 43 USD care o avea față de SRL „Moldabela”. Astfel, datoria totală a SRL „Unucarpet” față de Turk Eximbank constituie suma de 1 375 149, 17 USD, datorie care a fost recunoscută de SRL „Unucarpet” prin solicitarea reeșalonării acesteia (f.d. 40-41).

Conform art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează

procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Raportând prevederile normei enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține că concluziile instanței de insolabilitate cu privire la netemeinicia cererii de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței formulate de Turk Eximbank, sunt expuse într-o formă evazivă și incertă, neavând putere de convingere.

Astfel, instanța de recurs relevă că deși în cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanței Turk Eximbank a invocat nerespectarea, de către administratorul insolabilității SRL „Unucarpet”, a prevederilor art. 35 alin. (4) al Legii insolabilității cu privire la notificarea tuturor creditorilor cunoscuți în vederea înaintării de către aceștia a creanțelor, instanța de insolabilitate, fără a supune verificării acestui temei, a constatat netemeinicia cererii de repunere în termen, reținând că nu există temei pentru repunerea Turk Eximbank în termen, deoarece procedura de notificare a creditorilor SRL „Unucarpet” privind intentarea procesului de insolabilitate s-a făcut în strictă conformitate cu prevederile Legii insolabilității, prin publicarea hotărârii privind intentarea procesului de insolabilitate din 04 mai 2017 în Monitorul Oficial 12 mai 2017 și notificarea în scris a creditorilor cunoscuți, înregistrați în evidența contabilă.

Instanța de recurs relevă, însă, că o astfel de abordare a problemei cu care a fost investită instanța de insolabilitate este incorectă, or chestiunea dată urma a fi supusă examinării prin prisma dispozițiilor art. 145 alin (2) al Legii insolabilității, care direct prevede că dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza nerespectării procedurii de notificare a intentării procesului, repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

De altfel, și reținerea instanței de insolabilitate a faptului că din momentul publicării hotărârii privind intrarea debitorului în proces de insolabilitate, se prezumă că toți creditorii acestuia au fost informați privind inițierea procesului de insolabilitate, contravine prevederilor art. 35 alin. (4) al Legii insolabilității, care direct indică că administratorul insolabilității are obligația, odată cu adoptarea hotărârii de intentare a procedurii de insolabilitate, de a expedia o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolabil.

Mai mult că și prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, s-a obligat administratorul insolabilității SRL „Unucarpet” să notifice creditorii, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (2) din Legea insolabilității, cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate și despre aplicarea măsurilor de asigurare.

În același timp, instanța de recurs va remarca ca neîntemeiată și constatarea instanței de insolabilitate în sensul că administratorul insolabilității SRL „Unucarpet”, a notificat toți creditorii cunoscuți a debitorului în condițiile art. 35 alin.(4) din Legea insolabilității, necunoscând despre creanța Turk Eximbank.

Aceasta deoarece, materialele cauzei atesă că la data de 29 iunie 2017, administratorul insolabilității SRL „Unucarpet” Elvira Coltun, a înaintat demers de

amânare a ședinței de judecată din data de 30 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Turk Eximbank împotriva SRL „Unucarpet” cu privire la încasarea datoriei (f.d. 28), respectiv, la caz nu poate fi invocată necunoașterea creanței Turk Eximbank.

Astfel, se constată a fi lipsită de suport legal și reținerea instanței de insolvabilitate în sensul că informația cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Unucarpet” a fost publicată în Monitorul Oficial, deoarece publicarea informației în Monitorul Oficial nu exonerează administratorul de obligațiunea notificării tuturor creditorilor, în conformitate cu art. 35 alin. (4) al Legii insolvabilității.

În acest context, instanța de recurs conchide că toate aceste circumstanțe analizate în ansamblul lor, constituie o excepție de la regula generală de depunere a cererii de înregistrare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvabilitate și servește temei legal de repunere în termen a cererii de admitere a creanței.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele recursului sunt întemeiate, iar încheierea contestată este neîntemeiată Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea instanței de insolvabilitate din 20 decembrie 2017 cu adoptarea unei noi încheieri, prin care a admite cererea de repunere în termen a cererii Turk Eximbank cu privire la validarea creanței și a remite cauza pentru judecarea în fond a cererii de validare a creanței formulate de Turk Eximbank instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. b) și c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de reprezentantul Turk Eximbank, avocatul Oleg Efrim.

Se casează încheierea Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Mectehcomplet” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu răspundere limitată „Unucarpet” și se emite o nouă încheiere prin care:

Se admite cererea Turk Eximbank cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței.

Se repune în termen cererea de validare a creanței înaintate de Turk Eximbank.

Se restituie cauza la Curtea de Apel Bălți, pentru examinarea cererii Turk Eximbank de validare a creanței în sumă de 1 375149,17 USD.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul,

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic